

ger vilde vi mene, at det vilde være langt simplere, billigere og bedre at bekæmpe Lediggangen blandt de unge paa den Maade, at man lagde Værnepligten paa alle de unge vaabendygtige Mænds Skuldre. — Derved vilde al Tale om Arbejdsløshed blandt de unge forstumme. Da denne Vej imidlertid ikke synes at være farbar, og da man heller ikke vil ind paa den af os under Finanslovsbehandlingen 1936 fremsatte Tanke om arbejdspligtig Tjeneste, og da vort principielle Standpunkt er det, at Beskæftigelse er langt at foretrække for arbejdsfri Understøttelse, og at det endog kan være nødvendigt at *paalægge* Ungdommen Arbejde, saa kan vi tiltræde Lovforslaget med de Ændringer, Flertallet foreslaar. Medbestemmende for vor Beslutning om at medvirke til Lovens Gennemførelse har det ogsaa været, at vor Kritik af den nugældende Lov paa væsentlige Punkter har givet Resultater ved den nye Lovs Udarbejdelse, bl. a. ved *Centralisering af Lovens Administration*, ved den *arbejdsmæssige Adskillelse af de to Kategorier unge og langvarigt arbejdsløse*, og endelig ved den Maade, hvorpaa Ministeren har bebudet Udsættelse af Arbejderne paa Tidspunkter, hvor Landbrugets Krav paa Arbejdskraft er særlig stærk, f. Eks. i Høsttid og Roesæson.

Vi maa dog fremhæve vore store Betæneligheder ved, at Arbejdsvederlaget er sat saa højt, at man kan blive udsat for, at de unge vil foretrække de paatænkte Arbejdskursus fremfor Arbejde inden for Erhvervene, og specielt, at den inden for Landbruget raadende Mangel paa ung Arbejdskraft skulde blive værre. Vi har dog tiltraadt Flertallet, fordi vi er enige i, at Fremgangsmaaden bør prøves.

Et *Mindretal* (Erik Eriksen, Knud Kristensen og Søren P. Larsen) ser i den Kendsgerning, at Følgerne af Arbejdsløsheden for vort Lands Vedkommende træder stedse stærkere frem, et af de alvorligste Sygdomstegn i Samfundet.

Mindretallet maa være af den absolutte Opfattelse, at Hovedaarsagen til Arbejds-

løsheden er de indsnævrede Rammer, som Regeringen igennem sin økonomiske Plan-økonomi presser dansk Erhvervsliv ind i, og som medfører en skiftevis Forhøjelse af Lønninger og Leveomkostninger.

Denne Indsnævring og Baandlæggelse af Erhvervslivets Bevægelsesfrihed fremmes yderligere igennem snævre og ensidige Organisationsaftaler, som ikke tager tilstrækkeligt Hensyn til den unge og fysisk utrænede Arbejdskraft og derigennem skaber Ungdomsarbejdsløsheden.

Mindretallet har derfor set det som en Hovedopgave at faa indsat saadanne Bestemmelser i Forslaget, at ny Tilgang af unge arbejdsløse standses.

Imidlertid har Regeringen det i sin Magt at diktere sin Politik, og Opgaven maa derfor være at mildne Konsekvenserne af den saaledes skabte Udvikling.

Selv om Forslaget ifølge hele sin Opbygning og Karakter *ikke* anviser en rationel Bekæmpelse af Arbejdsløsheden, har Mindretallet været villigt til at gaa ind i en Forhandling med det Formaal at skaffe Arbejde af den Art, Forslaget anviser, naar dette kan ske paa en rimelig og forstandig Maade.

Saadanne Hovedsynspunkter er under Forhandlingerne fremført af Mindretallet i Form af Ændringsforslag.

Mindretallet har i Hovedsagen det principielle Syn, at Beskæftigelsescentral, Beskæftigelsesudvalg og Ungdomsudvalg i bedste Fald er overflødige Organer.

Mindretallet kan heller ikke billige de i Forslaget fastlagte Lønsatser og maa i det hele taget være af den Opfattelse, at Løn- og Arbejdsvilkaarene maa være saaledes, at de Mennesker, som i Henhold til Loven faar anvist Arbejde, maa have en væsentlig økonomisk Interesse i at søge Beskæftigelse i det private, producerende Erhvervsliv. Landbrugets Stilling og erhvervsmæssige Vilkaar i Forbindelse med Problemet den manglende Medhjælp gør dette til en uafviselig Betingelse.

Mindretallet vil i øvrigt i Tinget nærmere motivere sin Stilling til en Række Enkeltheder.